

GORJE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 27. KOLOVOZA 1950.

BROJ 53

Učitelj sve susreće s ljubavlju *Krepost jakosti*

Za sv. Franju Saleškoga čitamo ovo. Kad je on htio, da se netko odreče svjetovnog života i sasvim se Bogu posveti, onda je postupao na svoj način. On nije (takovog duži govorio o vanjskim stvarima, nego je govorio o srcu, o njegovim sklonostima. Govorio je od srca k srcu. On je naime znao, da sve ima, da cijeloga čovjeka ima, ako osvoji njegovo srce. Srce je naime tvrđava, koju valja osvajati. I kad se srce osvoji, sve drugo, sva čuvstva i osjećaji, pa i sama volja je time osvojena i pokorila se. I kad se u srce unese ljubav Božja i ona ga u punoj mjeri zaposjedne, sve mu se drugo čini ništa, što nije Bog.

Sveci su do toga došli dugotrajnim razmišljanjem i proučavanjem svoje vlastite duše i duša drugih vjernika. Spasitelj je kao Bog sve to znao odvijeka. On je znao, da je ljubav najviša, najčvršća i najjača veza. On ju je posjedovao i vršio odvijeka. A osobitim, vidljivim načinom od prvog dana na zemlji. Zato je sve svoje vladanje i čine obavljao ljubavlju. Ona je stajala iznad svih zemaljskih ljudskih odnošaja i pristanosti. Stoga se nije priklonio ni jednoj svoga naroda prema poganim ni Rimljanima. On je došao, da među ljudima osnuje i ljubavlju poveže rod ljudski u jednu jedinu veliku obitelj. Njemu je bilo spasenje duša iznad svih ljudskih zemaljskih obzira i odnošaja. On je nada sve cijenio slobodu djeca Božje. On je postavio ljubav prema bližnjemu iznad svih gospodarskih, političkih i ličnih obzira i razlika. Bog i duša, to dvoje je jedino vječno, sve drugo je promjenljivo i prolazno. Sve pojave, oblici, odnošaji i načini života, u kojima se duša posvećuje, sve je to sporedno. To danas jest, a sutra nestaje.

Stoga se ne valja prilijepiti za ono, što je površno, niti pričvrstiti na ono, što je vanjsko. Svu pažnju treba prikloniti onomu, što je unutarne. Za Njega nije značilo ništa to, što je netko bio dijete i nasljednik Abrahamov. To naime nije bilo nikakvo jamstvo, da je netko siguran za svoje spasenje.

Tako su carinike, koji su u podjarmljenoj zemlji židovskoj obavljali postove Rimljanu, smatrali odmetnicima i grešnicima. U očima farizeja bili su svi grešnici, koji nisu točno držali židovskih običaja i družili se bilo s koga razloga s nezabošcima.

Spasitelj je svoju milost i ljubav pružao svima. Ako su k Njemu došli carinici, On se nije od njih odvratio. Uostalom premogni su carinici bili daleko bolji nego li je to kazivalo njihovo zvanje. To se lijepo vidi iz onoga, što je govorio nadca-

rinik Zakej, kad je Spasitelj došao k njemu u kuću: »A Zakej stade i reče Gospodinu: Evo polovicu svoga imanja, Gospodine, dajem siromasima, i ako sam u čemu prevario, vraćam četverostruko. Reče mu Isus: Danas dođe spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov; jer je Sin čovječji došao da potraži i spase, što je izgubljeno« (Lk 19, 8-10).

Carinik Matej zvan Levi bijaše krepostan čovjek. On je imao vruću čežnju za Mesijom. Zato je njemu trebao Spasitelj samo reći: »Slijedi me«, i odmah je pošao za Njim: »Kad je Isus odanle pošao naprijed, vidje čovjeka gdje sjedi na carinji, po imenu Mateja. I reče mu: Idi za mnom! I ustaviši pođe za njim« (Mt. 9, 9).

Zato je Spasitelju carinik i grešnik, koji čini pokoru, više vrijedan i veću radost donosi u nebo, nego čovjek devedeset i devet nazovi »pravednika« i nazovi »pobožnika«, koji vjeruju, a za pokoru veće, da im ne treba: »Kažem vam, da će tako biti veća radost na nebu za jednoga grešnika, koji čini pokoru, nego li za devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore« (Lk. 15, 7).

Nekom zgodom reče Isus farizejima i carinicima veoma zanimljivu priču: »Nekima, koji se uzdali u sebe, da su pravediti i koji su prezirali druge, kaza ovu priču: Dva čovjeka uđoše u hram, da se mole, je jedan farizej, a drugi carinik. Farizej stade i moljaše se u sebi ovako: Hvalim ti, Bože, što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici,

preljubnici ili kao ovaj carinik: Postim dva puta u tjednu, dajem desetinu od svega što stičem. A carinik je stajao izdaleka i nije htio ni očiju podignuti prema nebu, nego je udario svoje grudi govoreći: Bože, milostiv budi meni grešniku. Kažem vam: Ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne ovaj: jer svaki, koji se povisi, ponizit će se, a koji se ponizi, povisit će se« (Lk. 18, 9-14).

Farizej je bio toliko pokvaren, da je mislio, da i sveznačuga Boga može prevariti, kao što vara ljude. Bog vidi u srce. On znađe i za trulež u bijeloj očičenoj grubu i za smrad ispod sjajnog grobnoga spomenika, na što farizej nije mislio. Zato je bilo tuđe njegovo hvalisanje i djetinjtaština. Zbog toga on i nema zašto moliti i prositi za oprostjenje.

A carinik stoji kod vratiju. Čedan je, ponizan, svijestan si krivnje pred Bogom. On moli milost. Moli da ga Gospodin ne sudi prema svojemu gnjevu, koga je zaslužio, nego po svojem milosrđu da mu oprost. On moli milost, a s milošću i ljubav Božjom. To moli s pouzdanjem, jer je na svoje oči gledao, koliko je ljubav milosrđe Spasitelja iskazivao i drugim grešnicima. I carinik bude opravdan, a farizej ne.

Ovo je tako divna stranica sv. Evanđelja, koja svakomu govori: »Bolje je biti ponizni grešnik, nego oholi praveditnik«. Na onoga naime silazi milost i ljubav Božja, a ovaj je u pogibjelji da propadne. Ljubav je u svemu vodila našeg Spasitelja.

»Gospode, pošao si nama utolčiti od kletanja i od koljena.«
(Ps 89, 1)
Na Stepenicama danalje sv. Mise

Ah, snoplje moje!

Čim svanu jutro, svuda rosa bilsta,
Kukuruz šapće,
Krstine stoje,
Seljak već ide i vile nosi.
Uzdahnu tiho: Ah, snoplje moj!

Skrpuću kola. Složeno vlače
U sjažu sunca
Zrilo, zlaćano je.
Sad, zbogom, njivo, sloboda zlatna,
U gurno doč ćeš,
Ah, snoplje moj!

Mrše žito, te kruna ljeta,
Pjevucka ševa
Pjesm'ce svoje.
Sluša je seljak, pozdravlja ona mena
i tebe:
Ah, snoplje moj!

Jer njoj si hrana, a svjetlu cijelom,
Dati ćeš zrnje
I brašno tvoje.
Od tebe bit će Hostija bijela
Za hrenu duše:
Ah, snoplje moj!

U KRILU OCA

Gospodine, svugdje čujem Tebe. Ležim u kobiljci, koju si savio za bolešne enage moje naravi. Ti vječni Otac naginjaš se nad Svoje malo stvorenje

MISIJSKE NAKANJE ZA KOLOVOZ

Sv. Otac je odobrio kao glavnu mjesečnu nakanu Apostolstva Molitve za mjesec kolovoz: Obraćanje nevjernika i zalutalih. Kao misijsku nakanu za mjesec kolovoz je odobrio: Obraćanje protestanata u misijskim zemljama

I stalno mi nešto šapuće: Ti me upućuješ, koristi, i mlituješ. Katkada pjevaš uspavanku čudnu, čudnu. Ja tada kao da i ne osjećam mljčakovu i oporu nalagu svog bijela. U mukama novog radanja otimaš me od nje. Razdriješ me mističnim zovom Svog glasa — biserom tonova, slika i bljeskova — i ja letim oslobođena i lagana po beskrajnim prostorima Tvog svemira, uspavana u Tvom krilu.

Oče, kako si dobar!

Jakost je krepost, koja jača i učvršćuje volju, da se može oduprijeti i nadvladati poteškoće, koje se pokazuju u izvršenju nekog dobrog djela. Kad vidimo pred sobom kakove poteškoće ili nam u vršenju dužnosti prijete kakovu volju, rada se u nama strah, koji je to veći, što je ono što veće. Da ne misimo radi: straha klonuli i odustali od izvršenja dobrog djela, zadržati je krepost jakosti, da nam učvrsti volju i učin nas neustrašivima. Tako su izvanrednu jakost pokazali mučenici, kad su teške muke podnosili za sv. vjeru.

Sv. Torva uči, da krepost jakosti ima u prvom redu zadatak, da nas učini neustrašivima pred smrću, kao najvažnijem zlu, tako da joj u potrebi bez straha i kolebanja gledamo u oči. Takovu jakost preporuča Spasitelj riječima: »Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a ne mogu dobiti onoga, koji može i tijelo i dušu upropastiti, u pakao«.

Ovim Kristovim riječima ojačane porazile su kroz sva stoljeća tisuće i tisuće kršćanskih junaka usred najstrašnijih muka u smrt. Čitave su povorke kretale, da prolju za svetu svoju vjeru i za kršćanstvo svoju krv. Tertulijan pripovijeda: »Kada je Arije Antonin započeo u Aziji žestoko progonoštvu, svi su kršćani onoga grada htjeli, da podnesu smrt. A sv. Jeronim izvješćuje o onim prvim vremenima: »Kršćani su tada živo željeli, da budu predani po mač za ime Kristovo«.

Prvi čin jakosti sastoji u tome, da večno zlu uzmemo na sebe s velikom hrabrošću i nepokolebljivom ustrajnošću, a drugi, da se uzročima zla odupremo neustrašivom hrabrošću. Naravno, da treba pri tom paziti na granice praveditnoga i urednog napada. Vojkovođa može pokazati hrabrost i jakost ili da sa strane neprijatelja podnese za domovinu najveće patnje, ili da slupi u napadu na gole mačeve neprijatelja za spas svojih sugrađana. U slučaju napada treba pomoći nam i jedna strast, a to je arđbna, no ona ne smije da preuzme vodstvo i da zapovijeda, nego mora da služi. Treba da ju vodi razboritost. Srdžba daje polet i lakoučnu obranu i napadaju, no treba da ostane u granicama, jer inače može da prouzroči još veća zla.

Kakovu su hrabrost pokazali Makabejci: majka sa sedam sinova! Kakovu junštvo u mukama je pokazao starić Eleazar! Kao primjer hrabrosti i jakosti, potpomognute svetom arđbom, gledamo Juditu, pobjednicu nad Holofornom. Ona ide kroz velike pogibli, a da ne pokazuje ni sjene straha u svom srcu. Čvrsta i hrabra, uspaljena ljubavlju za domovinu i očinske zakone, puna svetoga žara i praveditnoga gnjeva protiv neprijatelja, prolazi ona kroz redove vojnika, slupa u šator. I nakon što je još jedamput zarvala Boga u pomoć riječima: »Gospodine Bože, ojačaj me u ovom času, zamahne mačem i izvrši svoje hrabro djelo. Zaista se jakost ovdje pokazala slavnom! Jakost drži volju uspravnom, blaži strah, i ako treba, podnosi velike boli i zla. Ona očelici srce, da se čvrstom i svetom hrabrošću postavlja na one, koji namjeravaju da navale na nas velika duhovna zla.

Molitve se Gospodinu, da očelici i naša srca, da možemo za dobru stvar podnijeti i najveće patnje, te tako zvu protstaviti dobro.

»MARJA GOVORI SVIJETU« zove se knjiga, koju je o Fatmi napisao piše L. Gonzaga u Bonosci. To je djelo, koje je doživjelo veliki uspjeh. Nedavno je prevedeno i na njemački jezik.

Zar ima ura bez urada?

Veoma je zanimljiva, kako je umotao jedan poranin, veliki rimski govornik, filosof, pisatelj i političar Marko Tulije Ciceron (106.—43. pr. Kr.) On je zgodno odgovarao onima, koji su govornici da nema Boga. Govorio im je: »Šta je jedno mnoštvo slova na tlo. Vjeruješ li, da će se ova slova bačena pesku bez ikakva plana, sama od sebe sakupiti i tako će sasvim slučajno poredati, da od njih nastanu historijski pjesnici Horacij (65.—189. pr. Kr.) Tu dakle ne vjeruješ. Još je manje vjerovatno, da je iz slučajnog sukoba pojedinih materijalnih čestica nastao potpuno planski uređen svijet.«

Ciceron je bilo kazati ovo. Gdje god nađemo—bilo kakav red; gdje god vidimo da vlada promišljeni poredak; gdje god opazimo da postoje stalni zakoni, tu mi ne sumnjamo, nego sigurno znamo, da je taj red netko stvorio, da je taj plan netko postavio, da je te zakonitosti netko izmislio, kao da je zakonitosti razumno razmišljanja i zaključivanja, i da je to svoju namjenu provede u djelo. Nadamo li dakle red, plan, zakon bilo gdje u svijetu, odmah znamo: mora netko biti, komu priroda, svemir sve to zahvaljuje. To nam je jasno. Tu nema sumnje. Dosta je sada samo istanoviti i pokazati, da je u svemiru red, plan, zakonitosti ili drugim riječima, da postoji etalni prirodni zakoni, enda moraš izdvojem logičkom zaključiti, na razumno svemogućeg Kretatelja, Planera, Zakonodavca i Udržavatelja svega teга. Zaudimo se malo u to.

Mi znamo što je to robus. Vidjeli smo za već u pučkoj školi. To je predstavljena zemaljska kugla sa svim naznačenim meridijanima i kopnina mase zemlje. Ali smo vidjeli i to, da je ova kugla nagmota prema prividnom kretanju sunca. A nagmota je zato, jer je bila uspravna, djeću godinu bi sunce na istom mjestu izlazilo i zaizililo. Nikad ne bi bilo ljeta, nikad ne bi bilo zime na zemlji, da se zemlja počinje. Mi bismo imali neprestano isto godišnje doba. A što bi iz toga sledilo? Sijedilo bi, da bi hladni krajevi marali biti uvijek u vječnom ledu, a topli bi gorjeli u neprestanoj i nepodnojljivoj vrućini. Umjesto bi pak ljetovjaki bili toliko izokrenuti, da bi u malo godina izgubili svoju pokretanu silu i plodnost. A tada bi doskora nastupilo mirivlo.

Zemlja bi postala jedno groblje. Kosa pak narudnost zemaljske osv sve te neprilike uklanja, i tako jednostavno sređuje uspostavlja svrsishodne promjene. Tko je to izmislio? Jedan prorokanski Um.

Uj izumio za primjer vodene slavonice. U kolikoj li su oni neprijeti, kad se voda smrzava. Njima prijeti, da se pomrznu i izgine. I tako bi bilo, kad se ne bi netko pobrinuo za sačuvanje njihova života. I kako se ovo nadno pobrinuo. Kod čestih namješta toplina po Celsiju biva voda najtinja. A kod nule se smrzava. I sada teška voda pada dolje na dno, a s njime i vodene životinje. U toplini od 4, 2 i 1 Celsija se smrzavaju se, dok se površina smrzavala, i tako su te vodene životinje sačuvane i zaštićene i to na jednostavni, ali vrlo duhoviti i umni način. Tko je to izmislio i proveo? Sigurno jedan prorokanski Um.

Uj izumio naše i životinjske čuvaske. Kod tege se krv napunja kiselinom. A čuvaske od ugljične kiseline. No mnoge milijuna ljudi i životinja uđu su iz zraka sa svakim dahom jednu stavovitu množinu kisika, a izdišu ugljičnu kiselinu. I sada bi se doskora zrak napunio ogromnom množinom ugljične kiseline i ugušiti bi se od nje i ljudi i životinje. A ipak žive svi dalje. Kako to? Evo kako. Biljke trebaju za svo život ugljičnu kiselinu, a izdišu kisik. I tako biljke daju ljudima i životinjama kisik, a ljudi i životinje biljkama ugljičnu kiselinu. Jedni dakle drugima osiguravaju disanje i život. Tko je to tako uređio. Jedan neograničani i veliki Um.

I tako počinje dalje od ljudi i životinja i biljka, do svjetla i svih pojava na zemlji i svemiru, svagdje samostrežno stalne prirodne zakone, po kojima se ravna sva priroda. To su zakoni, po ko-

Oproštenje grijeha

U Apokaliptičkom vjerovanju spovijedamo i ovu važnu istinu: Vjerujem u oproštenje grijeha. Ova nas istina uči, da u Katoličkoj Crkvi po zaslugama Isusa Krsta možemo dobiti oproštenje svojih grijeha i svih zaslužnih kazni.

Nakon istočnoga grijeha, što ga je Adam počinio u zemaljskom rajlu, ljudska je narava istina, a volja je više nego sklona na zlo nego na dobro. Radi toga se događa, da ljudi često griješe. Jedan godno kune, drugi krade, treći je čovjeka ubio, četvrti klevete, peti zadanu riječ pogazio, krivo priše. Na dnevnom su redu teški grijesi, a da o malim i ne govorimo. Malj su grjesi tolik i tako česti, da se nitko od ljudi bez posebne povlastice ne može kroz cijeli život savršeno i prost biti od svakoga lakoga grijeha. U lake li male grijehove svi padamo. Zato i veli sv. Jakov: »Kada stoji: »U mnogom grijehu svi« (Jak. 3, 2). I baš radi toga, što su laki grijesi tako česti, opravdano u Očenasi sv. molimo Boga: »Opušti, nam duge nase.«

Imajući pred očma slabost ljudske naravi i bezbrojne grijeha, koji iz nje izvire, Isus Krst je za oproštenje grijeha ustanovio dva Sakramenta: Krst i Pokoru. Na Krstu se oprašta istočni grijesi svi grijesi; prije krštenja učeni su zajedno sa svim kaznima, a nakon, što se krsti, malo djelo, nitko se na svetoj Krstu oprašta samo istočni grijesi, jer drugoga grijeha nema. Ako se krsti odraslo čovjek, koji je povrh našljednoga istočnoga grijeha počnio i osobliti grijeha, za koje bi morao trpeti vječnu kaznu u paklu, ili pak vremenite kazne ovdje na zemlji ili u čistilištu, njemu se na svetoj Krstu oprašta i svi grijesi i sve kazne. Time je čovjek nakon svjetla Krsta ponovo čist i otkriven, duša njegova ide ravno u nebo.

Za opraštenje grijeha, koji su počinjeni iz krštenja, ustanovio je Spasitelj Sakrament svete Pokore ili kako mi redovito kažemo svetu Isповijed. Vlast opraštati grijeha običao je Isus sv. Petru, kad mu je rekao: »Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga. Pa što god svežeš na zemlji, bit će svavezano i na nebesima, i što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima« (Mt. 16, 19). Istu je vlast i istom riječima Isus običao svim Apostolima, kad im je rekao: »Zašta vam kažem: Stog svežete na zemlji, bit će svavezano i na nebesima, i što god razriješite na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima« (Mt. 18, 18). Običao vlast opraštati grijeha predaje Isus Apostolima nakon uskrsnuća. Kad je dahnulo u Apostole rekao: »Primiti Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, bit će im oprošteni, a kojima zadržite, bit će zadržani« (Iv. 20, 22—23).

Ima se ravnanj zvijezde, po kojima žive biljke, po kojima se kreću valovi i zvukovi, a i samo ljudsko mišljenje i mudrovanje, na kojima počinje svaka znanost. Znanost je moguća istom onak, kad si otkrio zakone mehanike, topline, magnetizma, elektriciteta, akustike, optike, logike i t. d. Sigurno je i da ti umni i nepromisljeni i neuključivi naučnici nisu postojali u prirodi. Tko ih je postavio i podržava ih? Ne govori li njihova svrhotnost, promišljenost i razumnost, o neizmjerano razumnom Zakonodavcu, koga mi zovemo Bog.

Ili ćeš se možda usuditi reći, da si pregleđa ove divljaje jedne uru i nigdje nisi našao urara, dakle urar ne postoji. To ne ćeš reći. Onda nemoj reći, da ne postoji ni urar nebeske svemirske ure, koja je još točnija nego li očajna ura.

Veliki su umovi promatrali svrhotnost, točnost i samost prirodni zakona. I zato su s dijabolnom iskrenošću isповijedali vjeru u njihova umnoga Zakonodavca — Boga.

Najveći je svjedocanstvo Njina (Nasovino) klesala da svojim djelima sačinjavaju sa Platonizmom »Nebeska oglašuju slavu Božju i djela Božjih roba. Za njega je i sam bezbojni Volter (Voltaire) morao reći: »Vjeronučitelji propovijedaju Boga djeci, a Njina učenicima.«

Vlast opraštati grijeha nije ničim omeđena. Nju je ograničena na grijeha, niti na grešnike, niti na vrijeme. Nema pod suncom grijeha, makar kako strašno i opasno, a da ga Crkva ne bi mogla opraštati. Nema grešnika, makar koliko opak i pokvaren bio, makar kakav i »pakar koliko grijeha imao na duhu, ako se iskreno od njih odrekne. Sve Crkva ne bi mogla od njih odrekne. Stje se pak vremena tje, u svako je vrijeme moguće primiti Sakrament svete Pokore i dobiti odrješenje od grijeha. Kad je naime sv. Petar pitao Isusa: »Gospodine, koliko puta, ako sagriješit braj moj protiv mene, da mi oproštiš? Do sedam puta? Reče mu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedamdesetput sedam puta« (Mt. 18, 21, 22). To znači: svaki i svaki put, kad se grešnik iskreno kaže za grijeha, može i oproštenje. Crkva ima moć odrjeđati ga od grijeha.

Vlast opraštati grijeha imaju samo biskupi i svećenici. Njima je jedinoma rekao Isus: »Primiti Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, bit će im oprošteni, a kojima zadržite, bit će zadržani« (Iv. 20, 21). Biskupi u Crkvi valjano povlašćeni, i svećenici od valjano zaredeni imaju vlast odrjeđivati od grijeha, i nitko drugi. Međutim n. b. skupina ni svećenika nije dopušteno, da po volji biraju način, kako će opraštati grijeha. Grijeha mogu opraštati, samo pomoću Sakramenta, kako ih je Isus Krst ustanovio, i kako ih za valjanost propisuje Crkva.

Kako god su veliki naš grijesi, još je više Božje milosrđe. Svi grjesi su ga svjetla, u koliko su ljudsko djelo, još su uvijek ograničeno zlo, a Božje milosrđe je neograničeno. Zato neka nitko ne zadržava zbog grijeha.

Dva su Apostola teško uvrijedili Isusa. Juda Ga je izdao, a Petar zatajio. Juda je zdatvo nad svojim grijehom, sam sebe odzreo život, kad se objesio, a Petar toga zatajiv, propao. Petar se, kao i grešnik oplakao, dobio oproštenje, a kasnije postao još privak među Apostolima.

S OTOKA BORNEA — Nedavno se jedan misionar popeo na Kinabalu (10000 m visoki vrh Bornea). Na vrhu Kinabale ovaj misionar je sličio sv. Misu s nakanom, za što u prvejnice djelovanje misija u ovom djelu svijeta.

Izliječeni Samaritanjani

Dvaćesetak govauca primije milost osvjetljenja, kada je Isus prolazio na putu u Jerusalemu pored Samaritja i Galileje. Ali kao osudivši i poduzeo, da se prema Isusovoj zapovijedi, pokajani svećenika, samo se jedan od njih sjeo u Velikoga Liječnika. Bio je to Samaritanjin, dakle stranac u onoj zemlji. Jeršino ovaj čovjek vratio se da potraži Isusa — jedino je on na koljenima zahvalio Spasitelju za čudno svoje ozdravljenje. I upitao je Isus: Zar se ne oklažeš desetoroja? A desetoroja gdje oči? Ne može se, koji bi se vratio i dao slavu Bogu, nego ovaj Judin. I reče Samaritanjinu: »Ustan! id! vjera tvoja ti pomože!«

Ustinu, kolika dobroćinstva primamo i mi od Svojega Stvoritelja, a koliko puta zaboravljamo, da zahvalimo Bogu za sva svoja dobra! Koliko je puta nebeska pomoć oklova i strudanja sa našega puta, kad nam ljudi ne mogu pomoći. Zar nezahvalnost one desetoroje izličenih ljudi nije nek, put upravno takova, kakova je i naša nezahvalnost nebeskama? Ako nam čovjek, kojemu smo učinili neko dobro, ne uzvratit hvalom, ojećamo, da smo povrijeđeni. A sve, što jesmo, i što nam je darovano, dolazi od Gospodara našega života. Sve, što smo postigli, izvrijeli smo Njegovom milošću. O, kada bismo i mi, uvijek pamtili primjer zahvalnoga Samaritanjina, koji je znao, kakova je sreća primio u svojoj sreći svetilj Kuda, i samo i mi, hvalili svomu Spasitelju u svim svojim danima, u radost, i u bol!

LJEČNIČKA KOMISIJA U LUDU

Uprizorila je, da treba oprezno uzimati glasine o različinim novijim ozdravljenjima. Samo komisija istine dva službenika, za koje drži, da se ne mogu tumarati naravno: ozdravljenje jedne Teličanke od tuberkuloze i ozdravljenje jedne Francuskinje od slijepice.

KATOLIČKI KOMITET za međunarodno intelektualne probleme sazvao je svoje prvi međunarodni sastanak, koji će se održati u Amsterdamu od 10. do 27. kolovoza. Nakon održanog sastanka kongresisti će otići u Rim na proslavu Svete Gore.

AERODROM U JERUZALEMU

Vlad. Transjordan je je otkrio projekat izgradnje aerodroma zbog dolaska velikog broja hodočasnika u sv. Zemlju.

POBISTAN OTROV

I

Omar i knjigama bio je šinom otrovan. Na tlu na malom jastučiću sjedila je omagladnjena podu. Ostala je vruć. Kinabale ovaj misionar je sličio sv. Misu s nakanom, za što u prvejnice djelovanje misija u ovom djelu svijeta.

»Pu dobro, ne će doći! A zašto?« »Zašto?« »Zašto?« »Ja ne sam žum ubitje!« »Za Ine Božje! Zava!« »Ja bespomoćno sjedne na prvi stožer, što je bilo do nje. — sđem van!« — Opet se javilo zapovjedajući glas, i već su se čuli brz koraci na stubištu.

II

Dolje na dvorštu bilo je v še djece. Bila je i Zdenka, curica plav h očiju i plave kose. Svi oni u jedan glas zavidu: »Vlatka!!!« Ona im se polako približila i sve ih je gledala s nekim nepovjerenjem. Nekoliko časnaka se igraja s njima, a čuša ih napustila u ispricima. Ide pred mnom, koja će uskoro doći iz ureda. Na Zdenkinu ponudu, da će je pratiti, uljudno se zahvalila, uvjeravajući svoju prijateljicu, da bi će sigurno dugo zadržati, pa bi mogla zakašneti na ručak. »Onda ću poslije p-ina, doći k Tebi.« — »Ne! Ne! Ne! ću šetati s mamom.«

Zavista, Zdenka vje došla. Vlatka je kod kuće bila sama, jer je mama nekud otišla, a nju nije htjela sa sobom. Dosada je sve više rasla. Istom je pet sati, a mama će doći tek oko osam u kuhinji je Jela nešto šivala i trgula se, kada su se otvorila vrata, i Vlatka je u kaputicu išla, rekavši: »Ja ću malo prošetati.« — »Kuda ćeš? Već se mrača.« — »Ja se ne bojim. Brzo ću doći.«

Već je očećala hladna jesenska struja, lišće je već padalo a u malim perivalima bila je već dosta tamno. Jedna mala sjena hodala je zamršeno poput starca. Vlatka je osjećala, da je u gradima nešto peče. Nešto u njoj nije mirovalo. Bila je tako čudno žalosna, kao

SAVRŠENOST ORGANA

U su mi divno beskrajanom svemiru, ali u jednom živom gradu, li Sunčevu sistavu (u su mi samo jednoj biljci, samo jednom kukuruzu, li samo jednom atomu, li krunu stvaranja na našem planetu: čovjeku — uvijek stojmo pred čudesima i tajnama. Pun ih je svemir!

Vidjeti smo, kako je svako živo biće u svom prvom početku stina, jedva vidljiva oplodena jajna stanica. Za početna stanica sitno zrnice prašina i u tom je zrncu već određena izgradnja, živčan, oblik i djelovanje budućeg žižnog organizma, odnosno pojedinih njegovih organa. U toj početnoj stanici, na pr. kod čovjeka, koja je velika tek 1/10 mm, određen je spol, stas, konstrukcija i otpornost budućih organa, koja očiju, koja kose, izgled lica i t. d. Kako se to izgrađuje, kako se to događa, to je i za učenjaka fiziologije nepoznato. Zbog toga i nedostaje, dakle, ni smo pristigli da pred tim veličanstvenim prirodnim zakonom priznamo svoje je potpuno neznanje, i ako se te pojave neprekidno zbivaju i pred našim očima svakodneвно nastaju novi biljni, životinjski i ljudski organizmi!

A sada da barem donekle učimo savršenost te izgradnje i svrhotvornosti sav organa.

Veliki anatom i fiziolog kaže: "Ne možemo zamisliti nikakav uređaj, po komu bi uporaba ruke mogla biti savršena, dokle god ruka, nadođajući na bilo on neznatan kako izveden, prije bi bio na smetnju, nego od koristi." Tako su savršeno izgrađeni i svi drugi organi, kao pumbani uređaj, srce, pluća, krvotok, bubreg, pa oko, uho, zub, jezik i t. d.

Priznati smo na pr. čudno djelovanje bubrega. U našoj krvi ne nalaze se samo korisne tvari (kao šećer, masti, bjelčevine, zalog crvena krvna zrnca, žuč, koja nosi kisik organima, bijela krvna tjelešca za obranu organa i drugo, nego tjelesne stanice, usud je zgaranja bjelčevina, izlučuju u krvi mokraćnu kiselinu i mokraćevinu (sklovito bi to nazvali "pepeo" od izgaranja), te suvšnu vodu i sol. U krv, os m toga, prodiru i crvjeva otrovne tvari, koje potiču od bakterija truljenja (t. zv. "otok bakterije"). Sve te suvišne, škodljive i otrovne tvari, tak talog u krvi zlučuju i čiste bubreg. Oni su najvažniji izlučni organi našeg tijela.

Kako oni to rade? Iz velike tjelesne žile krvavice odvaja se bubrezna arterija i sva krv postepeno i sustavno prolazi kroz bubreg. Ova žila dovodnica dijeli se u svakom bubregu na veliki broj manjih grana, a ove na desetak tisuća malih žilica, tzv. kapila. Bubrezi su u bitnosti jedan sustav čvječica za filtriranje, čišćenje krvi. Svaka od tih čvječica počinje u bubrežnoj kori i jednom čahuru; od ove čahure nastavlja se fina čvječica, dužine od 5 do 6 cm. Ta čahura sa čvječicom predstavlja jedan filtar, a takovih u svakom bubregu imade na desetak tisuća. Da bismo ih iz jednog bubrega izdvojili i povezalii, iznosila preko 20 kilometara.

Sada se događa najvažniji i najzanimljiviji proces. Svaka žilica kapilarna lica u svaku čahuru, tu se omotava u malo oblijan, zlati iz čahure i ona obavlja, potpuno pranja u onu čvječicu. U čahuri se izlučuje iz krvi suvšna voda i sol; ta voda s otlopljenom solu teče dalje kroz čvječicu i onda u (kroz tu čvječicu) krv preda je još mokraćnu kiselinu, mokraćevinu, crvjeve otrove i dodaje t. zv. koloida, koji su potrebni za rastvorbu mokraćne kiseline u vodi. Pročišćena krv skuplja se u žilu bubrežnu venu i vraća se natrag u srce, u redoviti krvotok, dočim se mokraća sa skupljenim talogom iz bubrežnih čvječica najprije sabire u jednu bubrežnu šupljinu (zdjelicu), a odatle finim kanalom teče u mokraničnu mjehur i odatle napušta tijelo.

Zar nije čudno djelovanje tih bubrežnih filtara, koji u krvi ne uzimaju korisne i potrebne tvari, nego trjebe i čiste samo suvišne, škodljive i otrovne tvari? Osim toga uzimaju iz krvi spojemete koloidne, bez kojih bi se u bu-

SVETA GODINA — Kao i obično sv. Otac nastavlja i prva hodočasnička, koji su došli u Rim za Sv. Godinu, u generalne audijencije u bazilici sv. Petra. I ako se sv. Otac nalazi na odmoru u svom jetnikovcu Castel Gandolfo, on odatle dolazi u Rim, da primi hodočasnike i da im prigovori nekoliko očinskih riječi, koje će pomoći, da se njihova vjera učvrsti i ojača. Tako je sv. Otac u svrhu 1. kolovoza održao generalnu audijenciju u bazilici sv. Petra, koja je bila prepuna hodočasnika iz Evrope, Afrike, Sjeverne i Južne Amerike.

Ovog tjelca se sprema međunarodno hodočaske katoličke sveučilišne mladeži. Za sudjelovanje u ovome hodočašću do sada se je prijavilo 7.000 katoličkih studenata. Hodočaste će se održati poslije 21. zborovanja međunarodnog đačkog udruženja "Pax Romana", koje se ove godine održava u Holandiji.

SVETI KARDINALSKI ZBOR trebao bi brojiti 70 članova. Modući sadašnji njegov broj iznosi samo 53. Ovih je dana preminuo u Castel Gandolfo Mgr. Alojzije Lavitrano, član kardinalskog zbora.

POLIGAMIJA (mnogostvenost) zabranjena je jednom novom odredbom u Belgijskom Kongu. Ovom odredbom zabranjuje se od 1951. svako novo sklapanje poligamskog braka, a za one sklopljene prije tog roka donose se razna ograničenja. Ovaj zakon pozdravili su ne samo katoličke, krugove misli, nego i mnogi drugi i razloga, što je poligenija izazivala od godine u godinu pad naštetila (poroda). Sada se očekuju praktične mjere, koje će se poduzeti u provinciji i udaljenim krajevima.

NA ZLATNOJ OBALI u Srednjoj Africi održat će se početkom sljedeće godine prvi europski kongres u cilju ujedinjenja i razvoja. Uredništvo Meduosa se za sastao inicijativni odbor od petorice svećenika, koji će učiniti detaljan plan još tokom ovog tjelca.

ROMANO GUARDINI, poznati njemački liturgijski pisac, izdao je u Frankfurtu novo djelo, koje je odmah doživjelo i prvi prijevod na strani jezika. Dijelo je naslov "Theologische Gebete" (Teološke molitve) i predstavlja skup molitva, koje su najprije glasno recitirane u jednoj crkvi za vrijeme duhovnih vježbi, a onda redigrane (uredene) za štampu.

LIGA KATOLIČKIH SPORTASA u Holandiji broj prema najnovijim statistikama 146.254 članova. Od toga broja 74.094 su odrasli, a 9874 su žene. Dijele se kao i sva sportska društva na seniore i juniore.

DIPLOMATSKI ODNOSI SVETE STOLICE I UJEDINJENIH DRZAVA AMERIKE — Poznato je, da između Sjedinjenih Država Amerike i Sveté Stolice ne postoje redoviti diplomatski odnosi. Prije posljednjeg svjetskog rata američki predsjednik Roosevelt imenovao je posebnog osobnog svog izaslanika kod Sv. Oca u osobi Mirona Tajlora. Ovaj posebni izaslanik američkog predsjednika ostao je na svome mjestu u Rimu, kada je započeo predsjedničku stolicu sadašnji predsjednik Truman. Međutim pred par mjeseci Miron Taylor je dao ostavku na svome položaju i novi osobni izaslanik nije bio imenovan. Ovih dana je na jednoj konferenciji za štampu bio upitan američki predsjednik republike Truman, da li će izmđu Sjedinjenih Država Amerike i Svete Stolice biti uspostavljene redoviti diplomatski odnosi. Truman je odgovorio, da se to pitanje nalazi u stadijumu rješavanja.

brezima tvorili kamenci, li bi trebalo pitati 10 puta više vode da se rastvori u tijelu mokraćna kiselina.

Čovjek je ne samo po svojoj neumrložnosti, nego i po savršenoj izgradnji duha, dijela renek-djelo Božje svemoći. Bog nije napisao svoje Ime samo tamo daleko u svemiru. On ga je napisao na svakoj cvijet, na svakoj zeleni list, u svakoj život, svakoj organ i u svakoj žlvi stanici.

POMOĆNI BISKUP u Grazu (Austrija) Pletsch urao je sebi u grb slatku proćjela jedne tvornice s dimnjakima, koji obavajaju sunce istine s izrekom: "Mati-ka će vas, osloboditi." Ovo, što je taj biskup slavio u svoji bispovalni grb, znak je najine njegove posebne pastirске brige i ljubavi za radništvu. Nedavno je položio kamen temeljac novoj crkvi u rudarskom mjestu Barmbach i u Donauwrtu.

20.000 VJERNIKA prisustvovalo je u procesiji, koja se održala u Orvietu u Italiji u nedjelju poslije Tjelctva. Tom prilikom vraćena je sveta Hostija i korporel iz XIII. stoljeća na oltar katedrale, koji su u svetoj Tjelctvosvoj procesiji nošeni u Rimu.

KRŠTENJE OBRAČENIKA. Početkom ove godine je apostolski delegat Maksimilian Fürstenberg u Japanu lično krstio 39 obračenika na djevojačkom zavodu u Širajuri, što ga vode časne sestre od sv. Pavla Među tim obračenicima nalaze se 3 profesora, 21 student, dvije gojenice zavoda i 4 osobe iz okolice.

Nekoliko dana prije toga pr mo je sv. Krštenje u istoj kapeli zavoda Dr. Meiji, koji je biskup katoličkog sveučilišta u Tokiju od g. 1948. Dr. Murakami je stekao veliki ugled u svojoj domovini kao stručnjak u domaćoj poljevitici. On je među prvim izdavačima zbirke historičkih dokumenata "N. pon Sirioje" — a lično je preveo na japanski jezik sedam svezaka "Isuovskih Objavljena" gdje se nalaze podaci o japanskim pr kama u 16. i 17. stoljeću. Jedan je Dr. u Musakamijem prešao je u krilo katoličke Crkve dr. Kori Aojama, profesor orjentale povijesti na sveučilištu Meiji. I on je na glasu kao domaći povjesničar Japana.

NATJEČAJ ZA NOVA BRONČANA VRATA na bazilici sv. Petra u Rimu završen je. Komisija je donijela zaključak, da se okupljaju radovi arhitekta Biaggina, Crocetta i Manze. Prvotna nam sa, da se zamijene samo jedna drvena vrata, napuštena je i sada će biti prema otklupljenim nacrtima obnovljena sva trija vrata bazilike.

PASIONSKE IGRE, koje se izvode u Oberammergau, potiču mnoge katolike i nekatolike, da sve češće uzimaju u ruke pero i pišu o njima oduševljene članke i čak i cijele knjige. U Engleskoj su tako ove godine izšla tri djela, u kojima se opisuje povijest ovog igara, donosi tekst "Muke" i književnost o dosadašnjim predstavama. Dva djela su napisali katolici, dok je treće napisao jedan protestant.

SABRANA DJELA PAULA CLAUDELA (Pol Kroleza) započela su izlaziti kod francuske nakladne kuće NFR (Nouvelle revue Française). Ovo izdanje obuhvatiće će preko dvadeset svezaka, svaki s 400 do 500 stranica. Do sad je izišao već prvi svezak, u kojem se nalaze sljedeća djela: "Stihovi", "Pet Velikih Oltara", "Constata u tri glas" i "Corona Benigno tatis Anni Dei", zajedno s portretom autora, kad je imao 20 godina.

Tekst za ovo izdanje priredio je sam autor, koji je u predgovoru napisao: "Evo, učinio sam što sam mogao. Bože, Ti sam si me uputio taj poziv. U šezdeset god na, ovo što si upio, da dobijes od menea. B. C. u definitivno izdanje teista Claudelovih djela."

HILAR BELLOC, engleski katolički pisac i historičar, preminuo je u mjesecu lipnju 80. godišnjicu života. Tom prigodom imenovan je počasnim članom i nove francuske akademije, l'Académie Napoleon.

VČERNJU SKOLU za socijalne nauke otvorili su za svećenike na Filipinima. Skola radi praktično od jeseni prošle godine, i do sada je dala dobre plodove.

RED BIJELE BRACE dnevno pokrštava (samo) Africi 60 obračenika. U toku 1949. kršteno je 254.879 urođenika, a 476.000 osoba primalo je vjersku obuku i pripremlano se za sv. Krst. Red Bije-lice braće ima oko 2.000 svećenika i 500 bratčevaca. Od toga broja djeluje u Africi 1.500.

BORBA

Evo me, Gospodine, po ja nisam jedan, ja sam mnoštvo, ime mi je Legija. U meni je onaj, koji je puna, savršena težnja za Tobom, koji je sama ljubav k Tebi, koji nema ništa s tvojim ovom zemlje. No tu ih je i stotina drugih, koji ovdje obavljaju, gaze, splovažuju, koji su a njime zavjere, prikrive mo kao gomila podle rulje, koja bi ga najradije rastrela u komade. Bivali su tu: davao mržnje, besčutnosti, osvete, samoljubija, lijenosti, podlosti, alabosti, poštenosti, — sami neprijatelji mira, radosti, svjetla, ljubavi. Ta četa davala urliče i bijesni u meni, mudi me i trga, baka me a visine u dubinu, napajma me svojom rugobom i zaglušuje svojom bukom.

Znam, Gospodine, da si Ti onaj, kome je dana sva vlast na nebu i na zemlji. Znam, da su te Tihi dovodili opsjednuti: da si ih oslobodio. I znam, gdje Tu Te povikom zove: "Iaue, Sine Davidov, smiluj mi se!" Istjeraj iz mene davia, koji se zove Legija. I zali vinom i uljem rane, koje mi je zadoj! Duša mi je bolesna od sve te borbe i strahote. Položi, Gospodine, svoje ruke na me i ozdravi tu. Pokriveni gubom grizna vapaj k Tebi. Reci i moji osjećaji: duši svoj čudotvornu: "Hoću, oštiti se! — Šlijep sam, gluhi i nijem. I meni, Gospodine, progovori: "Ejctca, otvori se! — Da Te vidim, kad me stotinu puta na dan susrećeš, da spoznam, tko sam ja, tko si Ti i što si Ti napose meni." — Da Te čujem, kada mi progovaraš i da mi, ihano ispašeš svoje želje. Da, konačno, mogu a Tobom govoriti i Tvoju hvalu pjevati, Ti, Velicanstveni!

NAJBOLJU POVJEST FILOZOFIJE u Engleskoj je prema pisanju štampe napisao isusovac Frederich Copleston. Ovo njegovo djelo započelo je izlaziti prošle godine i do sad je izišao drugi svezak djela, koje će obuhvatiti pet svezaka u svemu. Povijest filozofije, koju je Copleston napisao, polazi sa stanošta tradicionalne crkvene filozofije.

IZ HOLANDIJE — Organizacija holandskih katoličkih skauta broj 146.000 članova.

KATOLICI U AUSTRALIJI — Katolička biblioteka (knjižnica) u australskom gradu Melbourne slavila je ovih dana svoju 25-godišnjicu rada. Kroz to vrijeme biblioteka je posudila na čitanje 250.000 svezaka, koje su čitali 3.000.000 čitatelja. Biblioteka raspolaže sada s 300.000 svezaka. Ova biblioteka osim toga organizira predavanja iz raznih područja znanosti i umjetnosti, koji odgovaraju pismeno na sve upite iz područja nauke i književnosti.

MOLITVE ZA MIR — Obzirom na zategnutu međunarodnu situaciju sv. Otac je uputio encikliku svim patrijarhima, nadbiskupima i biskupima, u kojoj određuje molitve za mir.

Naši pokoinici

Klarie Josip, Dne 28. lipnja 1950. umro je u bolnici u Osijeku vj. k. 1950. Klarie, umrovala u osječkoj dakov-vačke bolnici i prvotvornu upravitelj župe u Gundinčima u 62. godini života i 36. godini svećeništva, okripljen sv. Otajstvima umrlučih Pokojnik je rođen u Drenju, kotar Đakovo 2. VII. 1888. a zaređen za svećenika 27. III. 1914. Službovao je kao aktivni i kao penzioner u raznim vještina dakov-vačke i zagrebačke biskupije. Svoju službu vršio je revno. Počivao u miru

Naša vjera. — Nastavak sa str. 3. kuga. Ne može se smatrati katoličkim onaj pojednaka, koji vatreno brani istin-ost kršćanske nauke, ali u čijim grudima nije srce zadoneo osobnom, vjerskom ili narodnom mržnjom.

Kršćanski, katolički vjersko uvjerenje očituje se i dokazuje jedino u dosljednom ispunjavanju pravila kršćanskoga života.